

българе-тѣ за една самостоятелна Черкова, йошче повече, като съ отлъчвание-то, споредъ стария обичай, е свързано и заточвание-то имъ. За тая цѣль, на 24-й Февруария 1861 год., патриархъ Якимъ сѫбра голѣмъ сѫборъ въ патриархия-та. Като взель въ внимание противозаконно-то (ужъ) поведение на владици-тѣ Макариополский Иларионъ, Велеский Авксентий и Пловдивский Паисий, тоя сѫборъ ги извѣргналъ отъ архиерейски-тѣ имъ санове и ги осъдили на заточение. Ала Якимъ остана излѣганъ, защото българе-тѣ още повече се ядосахъ противъ патриархия-та, понеже осъжданіе-то на владици-тѣ имъ бѣше съвѣршено незаконно, никакъ не сѫобразно съ сѫборни-тѣ наредби и учение-то на Христианска-та Черкова.

Въ Недѣля на Православие-то, на 5-й Марта 1861 г., въ българския храмъ се каза една рѣчъ относително дѣйствия-та и стремления-та на грѣцко-то духовенство, отъ строго христианска глѣдна точка, по отношение дѣйствия-та и стремления-та на българе-тѣ, и се изваждаше заключение, че произнесено-то отъ споменжтия патриаршески сѫборъ извѣржение противъ български-тѣ владици нема никакво законно основание, заради това е недѣйствително, нема никаква сила. Като видѣ, че, по какжвто и да е начинъ, българе-тѣ щажтъ раджтъ за да придобиятъ черковни-тѣ си правдини, патриархия-та, чрезъ турско-то правительство, имъ предложи петнадесетъ точки, въ които, между друго, имъ се обѣщаваше: че за въ чисто български-тѣ епархии щажтъ да се предпочитатъ и назначавжтъ владици отъ българско потекло; че съ разноски на христиене-тѣ отъ чисто български-тѣ епархии ще се отвори едно богословско училище за да се учжтъ въ него ония българе, които желајтъ да стжпжтъ въ духовно звание, като сѫщорѣменно щажтъ да се прибиржтъ пакъ и отъ българе-тѣ ученици въ грѣцко-то богословско училище на островъ Халки; че въ всички-тѣ български училища предпочтително ще да се изучва българския езикъ и българска-та книжнина, а въ храмове-тѣ на чисто български-тѣ епархии богослужение-то и всички-тѣ други черковни обреди щажтъ да се извѣршватъ на българския езикъ, обаче званични-тѣ черковни книжки, които патриархия-та ще испраща до владици-тѣ на тия епархии, щажтъ да се пишжтъ по български и по грѣцки; че единъ или двама отъ българе-тѣ